

og har ment at kunne finde sin Fordel i at bygge en saadan Spise-Vogn og leje sig Plads i Toget til at faa den befordret paa de lange Strækninger, men der har ogsaa staaet i Bladene — jeg ved ikke, om det forholder sig rigtig — at Jærnbanebestyrelsen ikke har set sig i Stand til at modtage et saadant Tilbud. Jeg beklager det, jeg tror, at Jærnbanerouterne i Danmark ere lange nok til, at det kunde være en Sag af Betydning, at man ligesom i Udlandet kunde gaa ind i en saadan Vogn — det maatte altsaa være Korridorvogne, saaledes at man kunde gaa gennem hele Toget — og faa al ønskelig Forplejning; Routerne ere tilstrækkelig lange fra for Eksempel Frederikshavn, Aalborg og Aarhus til Kjøbenhavn til, at dette kunde spille en Rolle. — Jeg skal ogsaa gentage Ønsket om, at Skødstrup paa Aarhus—Grenaa Banen maatte ophøre med kun at være Holdeplads, og at der kunde blive et Spor til Godsvogne og Holdepladsen forandres til Station. Et Andragende fra denne Egn herom har gentagne Gange været fremme og er af Finansudvalget henvist til den højtærede Minister, men det har hidtil bestandig været forgæves. Nu har det i en Snæs Aar — eller lige fra Banens Anlæg — været Forudsætningen, at denne Holdeplads skulde forandres til Station, Beboerne have stillet Jord og Pengebidrag til Raadighed, og man har stadig ventet paa, at man skulde opnaa det. I Rigsdagssamlingen 1897—98 var der en Deputation herinde og forhandlede med Ministeren derom, og de rejste hjem med, hvad de forstode som et Løfte, som de maatte meddele deres Mandanter, at han vilde stille Forslag om en Station, men de have hidtil maattet vente forgæves paa Opfyldelsen. Der er her det ganske abnorme Forhold, at paa dette Stykke fra Skødstrup til Aarhus konkurrere 3 Vognmænd med Jærnbanen og konkurrere ret heldig.

Der er ligeledes en Sag, der i Fjor blev henvist til den højtærede Indenrigsminister fra de jyske Handelsforeninger og Foreningen af jyske Landboforeningers Trafikudvalg om en bedre Pleje af Forbindelsen mellem Øst- og Vestlængdebanerne i Jylland. Denne Forbindelse er, som fra flere Sider fremhævet i Fjor, ret tarvelig. Rejsen er i Virkeligheden ikke meget nemmere end i gamle Dage med Diligencen, man kommer ikke hurtigt frem paa denne Route. Naar for Eksempel en Mand mellem Varde og Skørn ønsker at komme til Aarhus til et Møde eller en Forretning, som varer 3 à 4 Timer, saa vil han have Valget

mellem at ofre 2 Nætter og 1 Dag eller 2 Dage og en Nat, men kortere kan det ikke gøres, naar han skal opholde sig 3 à 4 Timer og frem og tilbage. Det er dog ret abnorme Forhold. Under 16de August dette Aar kom der paa disse henviste Andragender et Afslag fra Jærnbanebestyrelsen, kommuniceret af Indenrigsministeriet; man har begrundet Afslaget i Mangel paa Materiel, Sagens Kostbarhed og den ringe Trafik. Jeg tror ikke, at man bør vedblive at gøre, hvad man gør ved denne Driftsmaade, nemlig fuldstændig at flække Jylland paa langs i to Dele, som delvis holdes afspærrede fra hinanden. Jeg tror ikke, man kan være tjent dermed, og jeg synes, at den højtærede Indenrigsminister bør se at faa bedre Forhold i Stand paa dette Punkt, saaledes at man ikke snegler frem og ikke behøver at køre om ad Esbjerg—Lunderskov—Fredericia—Vejle for at komme fra Vest til Øst, men ogsaa med Fordel kan benytte sig af Tværbanen. Der tales i Afslaget om, at der ikke er megen Trafik, og denne er vel væsentlig Lokaltrafik; at benytte Banen i hele dens Udstrækning har det travle Forretningsliv knap Tid til. — Naar disse Forhold blive afhjulpne, tvivler jeg ikke om, at der vil komme betydelig mere Trafik. Der er jo ellers saa megen Trafik, ja næsten Trængsel overalt paa vore Baner, at der snart kunde være Tale om at stifte en Forening med det Formaal at blive noget mere hjemme. Naar man rejser, befinder man sig oftest i Kupeer stoppede fulde lige til sidste Plads. Der var imidlertid en Maade til at hjælpe lidt herpaa, som jeg skal henstille til den højtærede Minister, nemlig at lade Damekupeerne være udelukkende bestemte for Herrer. Som bekendt blive de saa at sige ikke benyttede af Damerne. Damerne benytte Herrekupeerne, ogsaa Rygekupeerne, medens Damekupeerne staa tomme. Naar altsaa Damekupeerne uden at tabe Betegnelsen af Damekupeer bleve udelukkende tilgængelige for Herrer, vilde det give ikke saa lidt Plads i de andre Kupeer. Der er en Sag, der i Fjor af politiske Grunde af det ærede Flertal i denne Sal blev standset, nemlig vedrørende Dampfærgeforbindelsen Gedser—Warnemünde. Jeg tror, at de danske Forhold ere bleve skadede ved, at denne Sag er bleven udsat dette Aar. Svenskerne have faaet Lejlighed til med mere Force og med den Reklame, de forstaa langt bedre end vi, at indarbejde Sassnitz—Trelleborg-Routen, og de mange, som ere interesserede i at knytte Turiststrømmen